

2
Warszawa, 21 czerwca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

DUGp 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 24893.

Kl. 8 n, 1/01.

Alfred M. Schwarzschild
(Berlin, Niemcy).

Sposób drukowania tkanin.

Zgłoszono 5 grudnia 1934 r.

Udzielono 28 kwietnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 14 listopada 1934 r. (Niemcy).

Wiadomo, że zarówno przy nadruku jak i przy druku wywabowym oraz przy innych sposobach drukowania, druk przechodzi na lewą stronę tkaniny. Drukowany wzór jest, oczywiście, na lewej stronie mniej lub bardziej zamazany, tak iż tego rodzaju tkaniny nosi się tylko po jednej stronie. Próbowano już nadawać tkaninom, które miały być zadrukowane, znaczną grubość. Pociągało to za sobą marnowanie materiału, a nie usuwało jednak szkodliwego przebijania wzoru drukowanego na lewą stronę. Nawet przy druku wywabowym, a także przy stosowaniu tkaniny tkanej dwustronnie wzór przebija na lewą stronę.

Wynalazek polega na tym, że do druku stosuje się materiał dwustronnie tkany,

dziany lub podobny, którego jedna strona składa się z innego materiału włóknistego, niż druga, oraz taki barwnik, który utrwała się na włóknach jednej strony tkaniny, ale nie utrwała się na włóknach drugiej strony. Jedna strona materiału może się składać np. z naturalnego jedwabiu, a druga z bawełny. Podobnie, jedna strona może składać się z wełny, a druga ze sztucznego jedwabiu, albo też obie strony mogą się składać z dwóch rozmaitych gatunków sztucznego jedwabiu, np. jedwabiu octanowego i wiskozowego. Nawet przy silnym drukowaniu takiego materiału po jednej stronie wzór nie przebija na lewą stronę składającą się z innych włókien tak, iż materiał po tej stronie może być w dowolny

sposób wyfarbowany lub też pozostawiony niefarbowany. W ten sposób otrzymuje się tkaninę dwustronną, której jedna strona posiada drukowany wzór, natomiast druga strona posiada odcień jednobarwny lub różnobarwny. Zwłaszcza ładne efekty otrzymuje się farbując lewą stronę w kolorze tła druku. Można również na lewej stronie wydrukować dowolny wzór.

Wiadomo, że można wykorzystać rozmaitą łatwość przyjmowania farby przez rozmaite włókna do wyzyskiwania efektów farbiarskich. Chodzi tu przy tym o tkaniny mieszane, np. takie, których wątek i osnowa składają się z różnych gatunków włókien. Przy wspólnym farbowaniu takiej mieszanej tkaniny jeden rodzaj włókna pobiera farbę lepiej od drugiego. W przeciwieństwie do tego, wynalazek dotyczy dwustronnie wykonanej tkaniny, której jedna strona jest zadrukowana, a druga może

być w dowolny sposób wyfarbowana dzięki temu, że druk jest na niej niewidoczny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób drukowania tkanin dwustronnie tkanych, znamieny tym, że w celu zapobieżenia przebijaniu druku na lewą stronę stosuje się do druku takie barwniki, które utrwalają się na jednej stronie tkaniny, nie utrwalają się natomiast na drugiej stronie wykonanej z innego rodzaju włókien.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że materiał drukuje się po uprzednim wyfarbowaniu lewej strony tkaniny.

Alfred M. Schwarzschild.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.